

Sygn. akt II K 849/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 kwietnia 2019 roku

Sąd Rejonowy w Piotrkowie Trybunalskim II Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Renata Folkman

Protokolant: sekr.sądowy Agnieszka Duraj

przy udziale Prokuratora: xxx

po rozpoznaniu w dniu 9 kwietnia 2019 roku na rozprawie sprawy

1. M. K. (1)

s. T. i E. z domu S.

ur. (...) P.

oskarżonego o to, że:

I. w okresie od 10 do 12 lipca 2018 roku w P., woj. (...), przy ul. (...), w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, dokonał na terenie marketu (...), kradzieży w celu osiągnięcia korzyści majątkowej towaru na łączną kwotę w wysokości 1187,78 zł na szkodę (...) S.A., reprezentowanego przez K. S. (1), tj.

- w dniu 10 lipca 2018 roku w godzinach 19:30-20:40, w P., woj. (...), przy ul. (...), na terenie marketu (...), dokonał w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu z K. K. (1), kradzieży w celu przywłaszczenia towaru w postaci artykułów spożywczych, m.in. mrożonych mięs oraz 4 kompletów kluczy, powodując łączną wartość strat w wysokości 827,90 zł, w ten sposób, że 3-krotnie wchodząc na teren sklepu, pakując wskazany towar do przygotowanych reklamówek, po czym z reklamówkami wypełnionymi towarami przechodząc przez linię kas zamkniętych, nie płacąc za towar, i opuszczając teren sklepu, czym działał na szkodę (...) S.A. z siedzibą w K. przy ul. (...), reprezentowanej przez K. S. (1)

- w dniu 12 lipca 2018 roku w P., woj. (...), przy ul. (...), na terenie marketu (...), dokonał kradzieży w celu przywłaszczenia towaru w postaci artykułów chemicznych i przemysłowych, powodując łączną wartość strat w wysokości 359,88 zł, w ten sposób, że wszedł na teren sklepu, spakował wskazany towar do przygotowanej torby, po czym przeszedł przez linię kas zamkniętych, nie płacąc za towar, i opuścił teren sklepu, czym działał na szkodę (...) S.A. z siedzibą w K. przy ul. (...), reprezentowanej przez K. S. (1)

tj. o czyn z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 12 kk

2. K. K. (1)

s. T. i E. z domu S.

ur. (...) P.

oskarżonego o to, że:

II. w dniu 10 lipca 2018 roku w godzinach 19:30-20:40, w P., woj. (...), przy ul. (...), na terenie marketu (...), dokonał wspólnie i w porozumieniu, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, kradzieży w celu przywłaszczenia wraz z M. K. (1) towaru w postaci: artykułów spożywczych, m.in. mrożonych mięs oraz 4 kompletów kluczy, powodując łączną wartość strat w wysokości 827,90 zł, w ten sposób, że 3-krotnie wchodząc na teren sklepu, pakując wskazany towar do przygotowanych reklamówek, po czym opuszczając teren sklepu przechodząc przez linię kas zamkniętych, opuścił teren sklepu, a drugi sprawca z reklamówkami wypełnionymi towarem przeszedł przez linię kas zamkniętych, nie płacąc za towar, opuszczając teren sklepu, czym działał na szkodę (...) S.A. z siedzibą w K. przy ul. (...), reprezentowanej przez K. S. (1), przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności będąc uprzednio skazanym za umyślne przestępstwo podobne,

tj. o czyn z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 64 § 1 kk

orzeka

1. oskarżonego M. K. (1) uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu wyczerpującego znamiona art. 278 § 1 kk w zw. z art. 12 § 2 kk i za to na podstawie art. 278 § 1 kk wymierza mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności,

2. oskarżonego K. K. (1) uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu wyczerpującego znamiona art. 278 § 1 kk w zw. z art. 12 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk i za to na podstawie art. 278 § 1 kk wymierza mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności,

3. na podstawie art. 63 § 1 kk zalicza oskarżonemu M. K. (1) na poczet wymierzonej kary pozbawienia wolności okres zatrzymania od dnia 14 lipca 2018 roku godz. 20:20 do dnia 16 lipca 2018 roku godz. 13:45, przy czym jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się jednemu dniowi kary pozbawienia wolności,

4. na podstawie art. 46 § 1 kk orzeka wobec oskarżonych M. K. (1) i K. K. (1) obowiązek naprawienia w całości szkody wyrządzonej przestępstwem (z dn. 10.07.2018 r.) poprzez zapłatę solidarnie na rzecz (...) S.A. z siedzibą w K. przy ul. (...) kwoty 827,90 zł (osiemset dwadzieścia siedem złotych dziewięćdziesiąt groszy),

5. na podstawie art. 46 § 1 kk orzeka wobec oskarżonego M. K. (1) obowiązek naprawienia w całości szkody wyrządzonej przestępstwem (z dn. 12.07.2018 r.) poprzez zapłatę na rzecz (...) S.A. z siedzibą w K. przy ul. (...) kwoty 359,88 zł (trzysta pięćdziesiąt dziewięć złotych osiemdziesiąt osiem groszy),

6. zasądza na rzecz Skarbu Państwa, tytułem zwrotu wydatków w sprawie:

- od M. K. (1) kwotę 518 (pięćset osiemnaście) złotych

- od K. K. (1) 110 (sto dziesięć) złotych,

7. zwalnia obu oskarżonych od opłaty.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 10 lipca 2018 r. bracia M. K. (1) i K. K. (1) w godzinach 19:30 – 20:40 trzykrotnie weszli do sklepu (...) przy ul. (...) w P.. Znajdując się na terenie ww. marketu mężczyźni za każdym razem wspólnie dokonali kradzieży w celu przywłaszczenia artykułów spożywczych w postaci m.in. mrożonych mięs oraz czterech kompletów kluczy. Mężczyźni zawsze działali w tożsamy sposób tj. wskazany towar pakowali do przygotowanych reklamówek, a następnie z wypełnionymi reklamówkami przechodzili przez linię zamkniętych kas i opuszczali sklep nie płacąc za towar. Pierwsza kradzież miała miejsce tego dnia na terenie ww. sklepu około godz. 19:30. Następnie M. K. (1) i K. K. (1) wrócili do (...) przy ul. (...) około godz. 20:00 i kolejny raz ukradli towar. Ostatni raz mężczyźni weszli do wspomnianego sklepu około godz. 20:30 i ponownie dokonali kradzieży. Działając ten sposób M. K. (1) i K. K. (1)

spowodowali szkodę o łącznej wysokości 827.90 zł na szkodę (...) S.A. z siedzibą w K. przy ul. (...), reprezentowanego przez K. S. (1).

Kolejnej kradzieży M. K. (1) dokonał już samodzielnie. W dniu 12 lipca 2018 r. wszedł do marketu (...) przy ul. (...) w P. i dokonał zaboru w celu przywłaszczenia artykułów chemicznych oraz przemysłowych w ten sposób, że do uprzednio przygotowanej torby zapakował wskazany towar, po czym przeszedł przez linię zamkniętych kas i nie płacąc za towar opuścił teren sklepu. W ten sposób spowodował szkodę w wysokości 359,88 zł na szkodę (...) S.A. z siedzibą w K. przy ul. (...), reprezentowanego przez K. S. (1).

(dowód: wyjaśnienia oskarżonych: M. K. k. 79, 186, K. K. k. 106, zeznania świadków: K. S. k. 7v-8, 187, Z. P. k. 42-43, 187v, notatka urzędowa k. 1-1v, 4, 20, 26, 29, protokół zatrzymania osoby k. 3-3v, zgłoszenie zgrania materiałów z systemu CCTV oraz karta ujawnienia kradzieży k. 9-10, 11-12, 13-14, 15-16, udaremnienie kradzieży k. 17, protokół przeszukania k. 22-23v, protokół zatrzymania rzeczy k. 44-46, płyta z monitoringu k. 48, protokół oględzin k. 55-57, 58-63, zdjęcia z monitoringu k. 82-85)

W toku postępowania (przygotowawczego) ujawniono, że M. K. (1) w przeszłości leczył się odwykowo, dlatego w celu ustalenia jego poczytalności w chwili czynu i zdolności do udziału w postępowaniu przeprowadzono dowód z opinii dwóch biegłych lekarzy psychiatrów, z której wynika, że oskarżony nie jest chory psychicznie ani upośledzony umysłowo, prezentuje objawy innych zakłóceń czynności psychicznych pod postacią uzależnienia od środków psychoaktywnych i zaburzenia osobowości. W czasie popełnienia zarzucanych mu czynów posiadał pełną zdolność rozumienia ich znaczenia i pokierowania swoim postępowaniem. Poczytalność oskarżonego nie budzi wątpliwości.

(dowód: opinia psychiatryczna k. 101)

M. K. (1) ma 20 lat. Wykształcenie gimnazjalne, bez wyuczonego zawodu. Kawaler, bezdzietny, bezrobotny. Nie posiada nikogo na swoim utrzymaniu. Był karany.

(dane k. 130, oświadczenie k. 185v, dane o karalności k. 24-25, 34-35, odpis wyroku k. 54)

K. K. (1) ma 31 lat. Wykształcenie podstawowe, bez wyuczonego zawodu. Żonaty, ojciec dwojga dzieci w wieku 11 i 3 lat. Bezrobotny. Był wielokrotnie karany. W tym za przestępstwa przeciwko mieniu. Wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w P. z dnia 23.02.2012 r. została orzeczona wobec K. K. (1) kara łączna 3 lat pozbawienia wolności (która objęła kary jednostkowe orzeczone za przestępstwa przeciwko mieniu, każda na okres nie mniej jak 1 roku pozbawienia wolności). Karę tę skazany odbył w całości, a zakończył jej odbywanie w dniu 05.10.2017 r.

(dane k. 130v, oświadczenie k. 185v, dane o karalności k. 109-112, odpis wyroku k. 143-143v, 145, 149-150, 151, 156-156v, 157-157v, 158-158v, obliczenie kary k. 144, 147, 152, 154, postanowienie k. 146, zawiadomienie o zwolnieniu ze sprawy k. 148, 153, 155)

Oskarżony M. K. (1) przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów. W toku postępowania przygotowawczego odmówił składania wyjaśnień. Przed Sądem wyjaśnił, że poprosił brata K. aby zapakował mu mięso i klucze do reklamówki. Oskarżony podał, że jego brat nic nie wiedział o zamiarze kradzieży. Dodał, że kradł, ponieważ chciał sprzedać artykuły ze sklepu, a pozyskane w ten sposób pieniądze przeznaczyć na swoje potrzeby. Odnośnie kolejnej kradzieży z 12 lipca 2018 r. oskarżony wyjaśnił, że nie pamięta szczegółów, ale skoro się przyznał to tak musiało być. Skradzione artykuły sprzedał, a pieniądze przeznaczył na zakup dopalaczy.

(wyjaśnienia k. 79, 186)

Oskarżony K. K. (1) w toku dochodzenia przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i odmówił składania wyjaśnień. Przed Sądem zmienił swoje stanowisko, przyznał się jedynie do pakowania artykułów do reklamówki, ponieważ poprosił go o to brat M.. Zaprzeczył aby dokonał kradzieży. Podniósł, że gdyby wiedział o zamiarach brata nie zgodziłby się na kradzież mięsa i kluczy. Nie przyszło mu do głowy, że brat M. chce ukraść wspomniane rzeczy. Zapakował artykuły do torby i zostawił je na terenie marketu, po czym opuścił sklep. Odnośnie przyznania się do winy

w trakcie postępowania przygotowawczego oskarżony K. K. (1) wyjaśnił, że polecił mu tak zrobić policjant, który go przesłuchiwał.

(wyjaśnienia k. 106, 186v)

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

W świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego należy przyjąć, iż wina oraz sprawstwo oskarżonych w zakresie stawianych im zarzutów nie budzą wątpliwości. Zgromadzone w sprawie dowody jak i samo przyznanie się oskarżonego M. K. (1) do winy wykazały, iż dopuścił się on zarzucanych mu aktem oskarżenia przestępstw, podobnie jak jego brat K.. Nie zasługuje jednak w żaden sposób na uwzględnienie części wyjaśnień M. K. (1), iż jego brat K. był z nim na terenie sklepu przypadkowo i nie miał świadomości o zamiarze kradzieży. Tak samo Sąd nie uwzględnił wyjaśnień oskarżonego K. K. (1), który na rozprawie podawał tożsamą wersję.

Fakt dopuszczenia się przez K. K. (1) zarzucanego mu czynu nie budził żadnych wątpliwości. Jego wyjaśnienia z rozprawy, w których wypierał się kradzieży zostały uznane przez sąd za niewiarygodne i będące jedynie przyjętą linią obrony. Ten zabieg ma zniwelować odpowiedzialność karną oskarżonego poprzez wykluczenie działania wspólnie i w porozumieniu z bratem M. oraz jednocześnie chronić w ramach źle pojętej solidarności drugiego sprawcę, tym bardziej, że w tym przypadku obaj oskarżeni są braćmi. K. K. (1) będąc uprzednio wielokrotnie karanym miał świadomość, iż dopuszczając się popełnienia kolejnego czynu działał w ramach powrotu do przestępstwa. Aby umniejszyć swoją rolę w zarzucanym mu czynie całkowicie zmienił swoje stanowisko na rozprawie, co zdaniem Sądu było jedynie linią obrony wygenerowaną na potrzeby tego procesu. Dodatkowo oczywistym jest, że za „murami więziennymi”, tam gdzie oskarżony obecnie przebywa, odbywając karę pozbawienia wolności z innej sprawy, źle w oczach innych osadzonych wygląda jakakolwiek współpraca z organami ścigania, co może stanowić niezależny powód wycofania się K. K. (1) z jego stanowiska przedstawionego w toku dochodzenia. Całokształt zgromadzonego w niniejszej sprawie materiału dowodowego wskazuje jednoznacznie, że zarzut postawiony oskarżonemu K. K. (1) w akcie oskarżenia jest całkowicie uzasadniony. Jednocześnie brak jest jakichkolwiek dowodów na poparcie twierdzeń oskarżonego z rozprawy o których mowa wyżej. Powyższe wskazuje również na niewiarygodność w tej części wyjaśnień jego brata M. K. (1) złożonych przed Sądem.

Powyższym twierdzeniom obu oskarżonych o nieświadomości K. K. (1) w procedurze kradzieży towaru z (...) przeczy nagranie z monitoringu znajdujące się na płycie DVD w aktach sprawy. Jest to dowód w pełni obiektywny, ukazujący jak przebiegała kradzież oraz jak zachowywali się obaj sprawcy, dając odpowiedź czy istniało pomiędzy nimi porozumienie czy też nie i czy je realizowali. Wystarczy powiedzieć, że sprawcy w tym samym czasie razem pojawiają się w markecie, wspólnie poruszają się po terenie sklepu i oglądają produkty, przekładając je na półkach. W pewnym momencie cały czas znajdując się obok siebie jeden z nich rozgląda się dookoła bacznie obserwując czy nie widzi ich ochroniarz czy też pracownik sklepu, drugi spogląda na kamerę monitoringu. K. K. (1) spakował towar z półek do torby, którą następnie przejął M. K. (1). Następnie skierowali się w stronę zamkniętych kas i omijając je razem opuścili teren sklepu przez drzwi wejściowe, korzystając z chwili ich otwarcia gdy przypadkowa osoba wchodziła do środka. Powyższe charakterystyczne pieczętuje przekonanie sądu o ich współdziałaniu. Dodatkowo powyższa sytuacja powtórzyła się aż trzykrotnie co również obala twierdzenia obu oskarżonych o całkowitej nieświadomości K. K. (1), iż bierze on udział w kradzieży. Trudno Sądowi dać wiarę w przypadek, że oskarżony K. K. (1) nieświadomie w krótkich odstępach czasu trzykrotnie znajdował się z bratem M. K. (1) na terenie tego samego sklepu, i za każdym razem w ten sam sposób pakował towar z półek do torby zamiast do plastikowego koszyka na zakupy. Opisane wyżej elementy składają się w jedną całość, która oceniana w świetle elementarnej logiki i doświadczenia życiowego wyklucza przypadkowe dokonanie kradzieży w tym samym czasie przez dwie osoby, które wcześniej na tą okoliczność się nie umówiły. Sytuacja koincydentalnego zaboru rzeczy przez oskarżonych jest po prostu nieprawdopodobna. Sąd zwraca również uwagę na brak konsekwencji w relacjach oskarżonego K. K. (1), który w dochodzeniu, mając postawiony zarzut kradzieży wspólnie i w porozumieniu z drugą osobą i w konsekwencji odpowiedzialność za to, co zabrał jego kompan, będąc pouczonym o prawie do milczenia, mogą wypowiedać się sposób swobodny i dowolnie kształtować wypowiedź, bez żadnych zastrzeżeń przyznał się do tak postawionego zarzutu, potwierdzając współdziałanie z M. K.

(1). Tłumaczenia oskarżonego z rozprawy, iż policjant zaproponował mu tak podać i przyznać się do winy, są wręcz infantylne. Nie odpowiadają treści protokołu jego przesłuchania, do której nie miał zastrzeżeń i jako zgodną z tym co powiedział własnoręcznie podpisał. Gdyby było tak, jak mówił, w protokole powinno się znaleźć stosowne zastrzeżenie, o niezgodności zapisu z tym, co wyjaśnił, którego sąd nie odnalazł.

Sąd nie miał zastrzeżeń co do relacji świadków K. S. (1) i Z. P. (2), gdyż były logiczne, spójne, stabilne i nawiązywały do pozostałych dowodów, przede wszystkim nagrania z monitoringu dotyczącego kradzieży, a także częściowo wyjaśnień oskarżonego M. K. (1), w których przyznawał się do zaboru przedmiotów.

Nie budził wątpliwości nieosobowy materiał dowodowy w postaci pierwotnej – nagrania monitoringu, jak i wtórnej – protokołu oględzin nagrania, gdyż zawierał pozbawione ingerencji, manipulacji, naleciałości zarejestrowanie zachowania oskarżonego, dając podstawy do jego jednoznacznie pozytywnej oceny przez sąd. To samo dotyczyło dokumentacji w postaci danych o karalności, odpisów wyroków z obliczeniem kary.

Pozytywnie oceniono opinię biegłych psychiatrów, bowiem jest logiczna i zrozumiała. Została wydana w oparciu o pełen materiał badawczy. Biegli posłużyli się czytelnymi metodami i wysnuli logiczne wnioski. Wskazane powyżej okoliczności pozwoliły sądowi uznać wnioski opinii za trafne, zwłaszcza, że żadna ze stron nie przedstawiła, jakiegokolwiek rzeczowej argumentacji pozwalającej na obalenie tych wniosków.

Zgodnie z art. 278 § 1 kk ten, kto zabiera cudzą rzecz w celu przywłaszczenia podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.

M. K. (1) oraz K. K. (1) dokonali w dniu 10 lipca 2018 r. przestępstwa kradzieży działając wspólnie i w porozumieniu ze sobą. Nie sposób zaakceptować ich stanowiska, iż K. K. (1) o niczym nie wiedział. Z nagrania kamer monitoringu jednoznacznie wynika, iż obaj mężczyźni działali razem. Ich obecność oraz zachowanie na terenie sklepu w tym samym czasie nie było przypadkowe. Okoliczności wskazują na to, że ich działanie było zaplanowane i przemyślane, a celem było osiągnięcia korzyści majątkowej. Oskarżony M. K. (1) działał samodzielnie jedynie w dniu 12 lipca 2018 r., wówczas nie korzystał z niczyjej pomocy przy dokonywaniu kradzieży.

Dokonując ustaleń w sprawie Sąd zmienił(skorygował) kwalifikację podaną przez oskarżyciela, albowiem opisane działania M. K. (1) oraz K. K. (1) stanowiły jeden czyn ciągły w rozumieniu art. 12 § 2 kk (prokurator zaś w akcie oskarżenia przyjął art. 12 kk, czyli w wersji przed zmianą kk). Analiza zebranego w sprawie materiału dowodowego wskazuje na z góry powzięty, ogólny zamiar, który obejmował zachowanie wskazane w akcie oskarżenia. Spełnione są zatem wszystkie ze sprecyzowanych w art. 12 § 2 kk przesłanek uznania kilku zachowań sprawców za jeden czyn ciągły.

Ustalenia faktyczne poczynione w sprawie wykazały, że oskarżony K. K. (1) dopuścił się powyższego czynu w warunkach powrotu do przestępstwa, o którym mowa w art. 64 § 1 kk, albowiem czyn został popełniony się w przeciągu 5 lat po odbyciu kary co najmniej 6 miesięcy pozbawienia wolności będąc skazanym za podobne przestępstwo umyślne.

Przy wymiarze kary dyrektywy wymienione w przepisie art. 53 kk nakazują Sądowi zwracanie uwagi, aby dolegliwość kary nie przekraczała stopnia winy oraz uwzględnienie stopnia społecznej szkodliwości czynu, celów zapobiegawczych i wychowawczych, które kara ma osiągnąć w stosunku do sprawcy, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Sąd wymierzając oskarżonym karę brał pod uwagę wszelkie okoliczności ujawnione w niniejszej sprawie.

Po stronie okoliczności obciążających obu oskarżonych Sąd zważył działanie wspólnie i w porozumieniu. Dodatkowo po stronie okoliczności obciążających (każdego z oskarżonych) Sąd uwzględnił uprzednią karalność każdego z nich, przy czym okoliczność ta dobitniej obciążała K. K. (1), który – nie tylko, że był już wcześniej karany – to aktualnie odpowiada w warunkach powrotu do przestępstwa (co mocniej go obciąża, bo oznacza, że także z pobytu w warunkach izolacji penitencjarnej nie wyciągnął żadnych wniosków zmierzających do motywacji ku przestrzeganiu, a nie łamaniu, obowiązującego wszystkich obywateli na takich samych zasadach porządku prawnego). Po stronie okoliczności obciążających Sąd uwzględnił też sposób działania oskarżonych, z którego wynika, że nie liczą się z powszechnie

obowiązującymi normami i uważają, że mają prawo kraść po to, aby w łatwy i szybki sposób pozyskiwać pieniądze na swoje zachcianki (np. „dopalacze”). Jest to postawa zasługująca na napiętnowanie i – w ocenie Sądu Rejonowego – musi być ujęta po stronie okoliczności obciążających. Natomiast po stronie okoliczności łagodzących Sąd nie dopatrywał się okoliczności w tym zakresie istotnych, bo nie sposób za takie przyjąć wyjaśnień obu oskarżonych.

Mając powyższe na względzie, Sąd wymierzył każdemu z oskarżonych karę po 1 roku pozbawienia.

Sąd, zgodnie z art. 63 § 1 kk, zaliczył oskarżonemu M. K. (1) na poczet orzeczonej wobec niego kary pozbawienia wolności okres zatrzymania w sprawie od dnia 14 lipca 2018 r. godz. 20:20 do dnia 16 lipca 2018 r. godz. 13:34 przyjmując, iż jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się jednemu dniowi kary pozbawienia wolności.

Ponieważ szkoda wyrządzona w dniu 10 lipca 2018 r. przez działanie oskarżonych nie została naprawiona, Sąd orzekł w tej kwestii na podstawie art. 46 § 1 kk, zasądając w punkcie 4 wyroku solidarnie od oskarżonych M. K. (1) i K. K. na rzecz pokrzywdzonego (...) S.A. z siedzibą w K. przy ul. (...) kwotę 827,90 zł. Natomiast wobec oskarżonego M. K. (1) Sąd orzekł obowiązek naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem z dnia 12 lipca 2018 r. poprzez zapłatę na rzecz ww. pokrzywdzonego kwoty 359,88 zł.

Stosownie do treści art. 627 kpk, Sąd obciążył oskarżonych wydatkami w sprawie (jako, że zostały one realnie wydatkowane ze Skarbu Państwa w toku tegoż postępowania) zasądając od M. K. (1) kwotę 518 zł, zaś od K. K. (1) 110 zł, natomiast Sąd jednocześnie zwolnił ich z opłaty od wymierzonej kary, w oparciu o art. 624 § 1 kpk.